

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Győrött, 2020. június 4. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az adócsalás büntette miatt **vádlott neve** ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Győri Törvényszék 2020. január 14. napján kelt B.106/2019/27. számú ítéletét megváltoztatja.

vádlott neve vádlott terhére rótt bűncselekmény megnevezése és minősítése helyesen a 2012. évi C. törvény 396.§ (1), (3) bekezdés a) pontjában meghatározott költségvetési csalás büntette.

A vádlottal szemben alkalmazott joghátrány helyett 1 (egy) év szabadságvesztés büntetésre és 3 (három) év gazdasági társaságban vezetői tisztségviselői tevékenységtől eltiltásra ítéli.

A szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön.

A szabadságvesztés büntetés végrehajtását 2 (két) év próbaidőre felfüggeszti.

A bíróság megállapítja, hogy a vádlott a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén a kiszabott szabadságvesztés büntetésből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő nap bocsátható feltételes szabadságra.

A vádlott új lakcíme: ...

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban további 6000.- (hatezer) forint bűnügyi költség merült fel, melyet a vádlott köteles az államnak megfizetni.

I n d o k o l á s

- [1] A Győri Törvényszék 2020. január 14. napján kihirdetett B.106/2019/27. számú ítéletében **vádlott neve** vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében (1978. évi IV. törvény 310.§ (1), (2) bekezdés). Ezért a vádlottat 2 évre próbára bocsátotta. Rendelkezett a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.
- [2] Az ítélet ellen a Komárom-Esztergom Megyei Főügyészség KF.1386/2011/652. szám alatt fellebbezést jelentett be a vádlott terhére, a tényállás téves megállapítása, a cselekmény téves minősítése miatt, a vádlottal szemben kiszabott büntetés súlyosítása, felfüggesztett börtönbüntetés kiszabása végett. Indokolása szerint a vádirati tényállás és az ítéleti tényállás egymástól való eltérése abból adódik, hogy a vád az ügyben fellelt bevételi és költség számlákon, az ítélet viszont az eljárás tárgyalási szakában utólag beszerzett, a 1. Kft. 2008 évre vonatkozóan készült egyszerűsített éves beszámolójának eredménykimutatásán alapul. Rámutatott, hogy az eredménykimutatásban

szereplő nettó árbevételi adatot a Kft 2008 évi bankszámla forgalmi adatai megerősítették, azonban az anyagi jellegű ráfordítások, költségek nagyságrendjét a lefoglalt számlák adatai nem igazolják figyelemmel a bankszámla forgalmi adatokra. Utalt arra, hogy a felszámoló birtokában voltak a 2008 évi szállítókra vonatkozó okiratok, melyeket a szakértő nem vizsgált. Az ügyészség azt nem vitatta, hogy ÁFA levonásra lehetőséget adó költségei is lehettek a 1. Kft-nek. Álláspontja szerint a tényállás hiányos arra tekintettel, hogy az egyes bevallási időszakokban legalább milyen mértékű termékértékesítés, vagy szolgáltatásnyújtás történt, holott azokat a lefoglalt számlák igazolják a vádiratban írt összeggel egyezően. Hivatkozott arra, hogy a törvényszék által megállapított adóbevétel csökkenés és ez alapján a cselekmény minősítése eltér a vádtól, melynek oka az, hogy a törvényszék másképp értelmezi az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény ÁFA levonási jogra vonatkozó rendelkezéseit. A vád álláspontja szerint az ÁFA bevallás benyújtásának elmulasztása esetén ÁFA levonási joggal sem lehet élni, addig a bíróság álláspontja szerint ilyen esetben is figyelembe kell venni a levonható ÁFA-t az adóbevétel csökkentés megállapításakor. Rámutatott az ÁFA törvény 55.§ (1) bekezdés, 119.§ (1) bekezdés 131.§ (1) bekezdés, 153.§ (1) bekezdés, 184.§-ában írtakra, amelyek helyes értelmezésével - álláspontja szerint - arra lehet következtetni, hogy az ÁFA fizetési kötelezettség már az alapjául szolgáló jogügylet létrejöttével bekövetkezik, és nem az ÁFA bevallás benyújtása folytán keletkezik. Az adólevonási lehetőség egy jog, amellyel az adózó élhet, de azzal nem kötelező élni. Amennyiben az adózó élni kíván az adólevonás jogával, azzal akkor élhet, amikor az őt terhelő fizetendő adót megállapítja. Ilyen esetben azt csökkentheti a levonható adó összegével. Ezt az adólevonási jogot az adó megállapítás keretében érvényesítheti, amelyről bevallást kell tennie az adóhatóságnak. Aki nem tesz ÁFA bevallást, azt nem illeti meg az ÁFA levonás jog, szemben azzal, hogy a fizetendő ÁFA kötelezettsége ez esetben is fennáll. Az ÁFA levonási jogot érvényesíteni csak ÁFA bevallás megtétele útján lehetséges. A fizetendő ÁFA bevallásának elmulasztásával az adóbevétel ezen összeggel csökken, és ebből a szempontból közömbös, hogy az adózónak lett volna-e ÁFA levonási joga, ha tesz ÁFA bevallást. Álláspontja szerint a törvényi rendelkezések értelmezése alapján rögzíteni szükséges, hogy az adóbevétel csökkenés mértéke nem a törvényszék által megállapított 1.899.000 Ft, hanem 7.219.000 Ft volt. Így a cselekmény az adóbevételt jelentős mértékben csökkentő adócsalás büntette (1978. évi IV. törvény (1), (3) bekezdés). Végrehajtásában felfüggesztett börtönbüntetés kiszabására tett indítványt.

- [3] A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.53/2020/1-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést módosítva tartotta fenn. Rámutatott, hogy a törvényszék a bizonyítási eljárást a büntetőeljárás szabályok betartásával folytatta le, megalapozott tényállást állapított meg, amely annyiban szorul korrekcióra, hogy a vádlott ügyvezetése alatt álló cég az adóbevételt áfa adónemben 2008 évben 7.219.000 forinttal csökkentette. Mellőzendők viszont az ítéleti tényállás [7] és [8] bekezdésében foglalt „cégnyilvántartás szerinti” megállapítások. Álláspontja szerint a törvényszék indokolási kötelezettségének eleget tett. A vádlott bűnösségére vont következtetés helytálló, azonban a cselekmény minősítésével nem értett egyet. Hivatkozott arra, hogy kétséget kizáróan megállapítható, hogy a vádlott ügyvezetése alatt álló cég 2008 évben nem tett adóbevallást, ebből következően elesett attól a lehetőségtől, hogy az áfa bevallásokban levonható ÁFA-t tüntessen fel. Ekként a költségszámlák ÁFA tartalma nem vonható le a 7.219.000 forint áfa fizetési kötelezettségből, melyből megállapítható, hogy a vádlott e cselekményével megvalósította az 1978. évi IV. törvény 310.§ (1), (3) bekezdésébe ütköző adóbevételt jelentős mértékben csökkentő adócsalás büntettének tényállási elemeit, melyet folytatólagosan követett el, hiszen a 2008. I. félévében negyedéves, ezt követően ÁFA bevallás benyújtására lett volna köteles. Indítványozta, hogy az ítélet tábla a törvényszék ítéletét változtassa meg akként, hogy a vádlott terhére rótt bűncselekményt az 1978. évi IV. törvény 310.§ (1), (3) bekezdése szerint minősülő folytatólagosan elkövetett, az adóbevételt jelentős mértékben csökkentő adócsalás büntettének minősítse. A

vádлоттат végrehajtásában felfüggesztett бөртөnbüntetésre és az ügyvezetői tevékenységtől való foglalkozástól eltiltásra ítélje. Egyebekben a tényállás és az indokolás korrekcióját követően az elsőfokú ítélet helybenhagyásra tett indítványt.

- [4] A védő a másodfokú eljárásban benyújtott észrevételében az ügyészi indítvány elutasítását indítványozta. Hivatkozott arra, hogy védenca mindent megtett annak érdekében, hogy a 2008 évre vonatkozó ÁFA bevallása benyújtásra kerüljön. Az 2. Kft felelőssége, hogy a bevallás nem érkezett meg az adóhatósághoz. Az elsőfokú bíróság büntetėskiszabásával egyetértett a rendkívűli időműlásra és a vádlott személyi körűlményeire tekintettel. Ezért helybenhagyási indítványt tett.
- [5] A súlyosításra irányuló fellebbezés megalapozott.
- [6] Az ítélőtábla a fellebbezésre tekintettel az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 590.§ (1), (2) bekezdése alapján teljeskörűen felűlbírálta.
- [7] Az eljárása során az elsőfokú bíróság abszolűt eljárási szabálysértést nem követett el, olyan - az eljárás lefolytatására, illetőleg a bűnösség megállapítására, a bűnösség megállapítására, a bűncselekműny minősítésére, illetőleg a büntetés kiszabására lényegesen kiható, a vádemelés után a bizonyítás törvényességét, az eljárásban részt vevő személyek törvényes jogainak gyakorlását sértő vagy korlátozó - eljárási szabályszegést, amely másodfokon akadályos lett volna az érdemi felűlbírálatnak vagy amely az elsőfokú ítéletet eljárási szempontból felűlbírálatra alkalmatlanná tenné, az ítélőtábla nem észlelt.
- [8] Az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartva, megfelelő körben és törvényesen folytatta le a bizonyítási eljárást. A felűlbírálat során az ítélőtábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárásban az ügy eldöntéséhez szükséges valamennyi bizonyítékot beszerezte, tartalmát okszerűen értékelte. Megállapította az ítélőtábla, hogy a törvényszék rendelkezésére álltak az ügy ténybeli és jogi megítéléséhez szükséges objektív bizonyítékok, amelyek alapján a tényállás aggálytalanul megállapítható volt.
- [9] Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást szabályosan lefolytatta. Elemezte a vádlott gyanúsítotti és a bírósági szakban tett vallomásait. Védekezésének alapját az képezte, hogy nem követett el bűncselekműnyt. Elektronikusan adta be a bevallását a hatóságnak a könyveléssel megbízott cég ügyfélkapun keresztül. Miután a saját cége hirtelen fizetėsképtelen lett, már nem tudta fizetni az ÁFÁ-t. Könyvelési anyag nem maradt nála, együttműködött a felszámolóval. Értékelte a bíróság a NAV Közép-dunántűli Regionális Bűnűgyi Igazgatóság bankszámla kiértékelését, A NAV Vizsgálati Osztályának jelentését arról, hogy 2008 évre a gazdasági társaság nem nyűjtott be bevallást. Az elsőfokú bíróság a Kft partnercégeit is megkereste. A könyvszakértő véleményét megvizsgálta, és a szakértőt a tárgyaláson is meghallgatta. Részletesen kihallgatta az adókűlőnbözet megállapításáról, a hiányos iratanyagról is szó esett. A vélemény kialakításához szükséges adatgyűjtés módját szintén feltárta a szakértő. Rendelkezésre állt továbbá a felszámolási eljárásban keletkezett iratanyag, az egyszerűsített éves beszámoló, a partnercégek adatszolgáltatása, a terheltnek az APEH Ellenőrzési Osztálya által folytatott eljárásban tett nyilatkozatát. A felszámolási eljárás anyaga is rendelkezésre állt, a felszámolót a tárgyaláson meghallgatta a bíróság. Megállapítható, hogy az értékelt bizonyítékok egy irányba mutatnak, egymást kiegészítették, illetve alátámasztották.
- [10] Az eljárási és logikai hibáktól mentesen, mérlegeléssel megállapított tényállás azonos bizonyítékok mellett nem támadható és nem írható felűl a felűlmérlegelési tilalom folytán. A törvényszék

ítéletének tényállása megalapozott, azonban korrekcióra szorul - egyetértve az ügyészi állásponttal - a Be. 593.§ (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel.

- [11] A vádlott ügyvezetése alatt álló cég 2008 évben nem tett eleget az ÁFA bevallási kötelezettségének, a költségvetést 7.219.00 forinttal csökkentette (11. bekezdés). A 7. és 8. bekezdéseiben szerepel a cégnyilvánítás szerinti kifejezés, amely megállapítás a tényállásból mellőzendő.
- [12] Fenti pontosításokkal az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás teljes mértékben megalapozott, a bizonyítás anyagának megfelelő. A törvényszék a feltárt bizonyítékokat egyenként és összességében értékelési körébe vonta, összefüggéseiben foglalkozott az összes olyan adattal és körülménnyel, amely az ügy helyes ténybeli és jogi megítélése terén a lényegi kérdések megnyugtató tisztázásához szükségesnek mutatkozott. A bizonyítási eszközöket egymással és a szakértői véleménnyel egybevetette, kellő részletességgel megindokolta, hogy mire alapozta az egyes ítéleti tényállásrészeket. Mindennek következtében az ítélet tábla a teljes bizonyítási anyagra támaszkodhatott, a másodfokú felülbírálat valamennyi ismert bizonyítékra kiterjedt, az értékelésbe a fellebbviteli eljárás során is bevonható volt az elsőfokú bíróság által megfelelően számba vett és mérlegelt adathalmaz.
- [13] A tényállásból az elsőfokú bíróság megalapozottan következtetett a vádlott bűnösségére.
- [14] A 2020. évi C. törvény (Btk.) és az 1978. évi IV. törvény (rég. Btk.) összevetésével az ítélet tábla az elsőfokú bíróság álláspontjával ellentétben a Btk. 2.§-ára figyelemmel az elbíráláskor hatályos anyagi jogszabályt alkalmazta. Az említett jogszabályok a régi Btk. és a Btk. szabályozása szerint az 5 millió forintot meghaladó vagyoni hátrány okozásával követte el a költségvetési csalás bűntettét, amely törvényi büntetési tétele mindkét jogszabályban 1-5 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. A feltételes szabadságra bocsátás szabályai azonban megváltoztak, és a Btk. alkalmazása kedvezőbb a vádlott számára.
- [15] Egyértelműen megállapítható, hogy a vádlottat terheli a felelősség a tekintetben, hogy ÁFA bevallást 2008 évre nem nyújtott be, ezzel megsértve az ítélet indokolásában 5-6. bekezdésében rögzített adó és járuléknemekre vonatkozó szabályokat.
- [16] Az irányadó tényállás alapján 7.219.000 Ft a vagyoni hátrány, amelyet a vádlott az ügyvezetése alatt álló cég az adóbevétel áfaadónemben 2008 évben csökkentette.
- [17] Ekként az elkövetett bűncselekmény megnevezése és minősítése helyesen a Btk. (2012. évi C. törvény) 396.§ (1), (3) bekezdés a) pontjában meghatározott költségvetési csalás bűntette figyelemmel a Btk. 459.§ (6) bekezdés c) pontjára.
- [18] Az elsőfokú bíróság jogi indokolása a bűncselekmény törvényi tényállási elemeit tekintve helytállóak azzal a kivétellel, amelyre az ügyészség is utalt a vagyoni hátrány összegének tekintetében. Az ítélet tábla álláspontja szerint is az ÁFA bevallás benyújtásának elmulasztásával a vádlott nem tett eleget törvényi kötelezettségének, amellyel tisztában volt. Felelősségét nem menti a könyvelő cég mulasztása. Az adó megállapítását követően csökkenthető a fizetendő ÁFA összege a levonható adó összegével. Ez az adóbevallási jog az adó megállapítása keretében érvényesíthető. Erről pedig bevallást kell tenni az adóhatóságnak. Az adóbevallási jog pedig jogosultság, amelyre a bevallás benyújtásának elmulasztása miatt nincs lehetőség. A vádlott nem tett eleget adóbevallási kötelezettségének, ezáltal valóban annak lehetőségétől, hogy az áfa-bevallásokban levonható áfát tüntethessen fel. A folytatólágosság megállapítása a Btk. 6.§ (2) bekezdésén alapul.

- [19] Az elsőfokú bíróság a büntetéskiszabási körülményeket felsorolta. Állást foglalt a vádtól eltérő minősítés tekintetében a vagyoni hátrány összegét azonban tévesen határozta meg. Az enyhébb megítélés alá eső költségvetési csalás enyhébb megítélés alá esik. Eszerint alkalmazta joghátrányként a próbára bocsátást. A vádlott a cégének az adóbevételét áfaadónemben 2008 évben 7.219.000 forinttal csökkentette. A jelentős vagyoni hátrány okozásával a költségvetési csalás büntettének büntetési tétele kizárja a próbára bocsátás alkalmazását. Ez esetben szabadságvesztés kiszabása szükséges. A cselekmény tárgyi súlya, a vádlott - nem cáfolt - személyi körülményeire, kiemelten a rendkívüli időmúlásra tekintettel az ítéletábra a törvényi minimumban állapította meg a szabadságvesztés büntetés tartamát, amely a büntetési céloknak megfelelő, szükséges és arányos joghátrány. A végrehajtási fokozat a Btk. 37.§ (2) bekezdés a) pontja szerint börtön. Mivel alaposan feltehető, hogy a büntetés célja annak végrehajtása nélkül is elérhető, ezért annak végrehajtását a Btk. 85.§ (1), (2) bekezdése alapján 2 év próbaidőre felfüggesztette. A bűncselekmény jellegéből adódóan a másodfokú bíróság egyetértett a fellebbviteli főügyészszéssel abban, hogy a vádlott gazdasági társaságban vezető tisztségviselői tevékenységet nem folytathat - amelynek időtartama 3 év - a Btk. 52.§ (1) bekezdés a) pont, 53.§ (1), (3) bekezdés alapján. Az ítéletábra a Btk. 87.§-ára figyelemmel határozott a felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtásának esetén annak végrehajtásáról.
- [20] A vádlott a másodfokú eljárásban bejelentette új lakcímét, amelyet az ítéletábra rögzített.
- [21] A fentiekben kifejtettek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - a rendelkező részben írtak szerint, figyelembe véve a 74/2020. (III. 31.) Korm. rendelet 82.§ (1), (2) bekezdéseit is - a Be. 606.§ (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, míg egyebekben a Be. 605.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [22] A másodfokú eljárásban a védő közreműködése folytán felmerült bűnügyi költséget a Be. 613.§ (1) bekezdése alapján - figyelemmel a 74/2020. (V.8.) Korm. rendelet 82.§ (3) bekezdésére - a vádlott viseli.

Győr, 2020. június 4.

. Csák Csilla sk. előadó bíró. Szalainé dr. Joánovits
Péntek László sk. a tanács elnöke Krisztina sk. bíró

Az elsőfokú bíróság ítélete a másodfokú bíróság határozatában foglalt változtatással 2020. június 4. napján jogerőre emelkedett.

. Péntek László sk.
a tanács elnöke